

Пише: Епископ Атанасије
субота, 11 мај 2013 19:11

Верујем да је јавност у Србији (широј од Београдског пашалука) чула и видела новинарске информације и делом снимке о београдском скупу Срба са Косова и Метохије, под називом “Остајемо у Србији”, одржаном јуче, на дан Спаљивања Моштију Светог Саве и Источни Петак, на Тргу Републике у Београду, 10. маја 2013, почев од 12.44 (симболички број резолуције Савета безбедности о поштовању интегритета Србије, коју бриселски послушници више и не помињу). Такође и хитна реаговања премијера Дачића из Америке и патријарха Иринеја из Београда. Онога првога згражавања, овога другог оградавања. Ако, нека их. Али, по обичају и новинара и главара, осим што је изостало навођење целог контекста догађаја, пројавио се и брзи, а безразложни страх. Пре свега код Дачића.

У одговор, рећи ћу укратко: у мом горком слову није било никакве претње. Али је било помена смрти. Не толико узгредног помена смрти Ћинђића (ни у каквом контексту претње било коме, осим, изгледа, код оних којима је такав речник у подсвести), него пре свега због страшне и бруталне смрти недужног Србина Стевана Церовића (71) на свом имању у Белом Пољу код Пећи, лицем у суботу на Лазарево Васкрсење, 27. априла 2013. Тај трагични догађај поменут је и у писму патријарху, а њиме је почела и моја реч на скупу браће са Косова и Метохије, на који сам био лично позван, и одазвао се (без обзира што садашњи патријарх није одговорио на моју Ускршњу честитку у којој сам Му то поменуо. Морам рећи да тако није бивало у време блаженопочивших патријараха Германа и Павла. Да су тако они чинили, не бисмо имали две капиталне књиге Задужбине Косова и Меморандум СПЦ, које сам на почетку јавно показао свима присутнима).

Пише: Епископ Атанасије
субота, 11 мај 2013 19:11

Наиме, претходних дана боравио сам на Косову и Метохији (Призрен, Ђаковица, Пећ, Дечани, манастир Девич, Косовска Митровица). У Пећи сам, на Лазареву суботу поподне, сусрео епископе рашкопризренског и косовометохијског Теодосија и Липљанског Јована, а ускоро је пристигао и свештеник Петар Церовић, син тог јутра брутално убијеног од суседа Шиптара старца Стевана Церовића на сопственом имању у Белом Поља код Пећи. Прво двојица владика, а затим и пристигли свештеник, били су очевици шиптарске демонске злобе и подлости, која се састојала у камуфлажи кржаве истине о убиству покојног Стевана: нађеног како “седи прислоњен уза зид недубоког и сувог бетонског канала”, близу ниског бетонског моста, “са капом на глави и наочарима крај њега”, где је, наводно, пао са тог сеоског моста (недалеко испод НАТО логора). Тако је констатовала шиптарска КПС полиција из Пећи. Ту се нашао “у шетњи са псом” и сусед Шиптар, узурпатор Церовићеве имовине, који му је већ раније претио да не сме долазити на своје имање! Убијени Стеван сигурно није ту “пао са моста”, него је убијен око 40 метара даље: са два ударца тупим предметом у потиљак, а поломљена су му и ребра са обе стране, па је онда пренет и “посађен у бетонски канал”, као да је заспао, и са капом на глави, да се не види разбијени потиљак. Скоро да је сигурно да му је грудни кош и стомак пун унутрашњег крварења. Одвезен је у Приштину “ради обдукције”, а из Приштине је саопштено Србима да ће “добити обдукциони налаз кроз месец дана”! Јасно је као дан: да се спрема унапред смишљени писмени “стручни” налаз да би се забашурила истина о бруталном убиству (за коју врсту обдукције је довољно само пар дана; за обдукцију због тровања или неког скривеног разлога смрти вероватно треба више дана, али је овде очигледна подмукла игра шиптарских власти на Космету, позната већ више деценија).

Није претна, него вапај - одговор премијеру Дачићу и патријарху Иринеју

Пише: Епископ Атанасије
субота, 11 мај 2013 19:11

